

Arrest

nr. 124 636 van 23 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. VERGAUWE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Guineese man van Peul-etnie. U werd op 22 maart 1992 geboren in Conakry, Guinee, als de zoon van (M.O.D.) en (F.Kal.). Uw vader was reeds overleden voor uw geboorte en uw moeder is overleden bij uw bevalling. (F.Kon.), een vriendin van uw moeder, ontfermde zich daarop over uw opvoeding. Zowel uw moeder als (F.Kon.) zijn uit Sierra Leone afkomstig.

In 2005 verhuisde u met (F.Kon.) van Conakry naar Sierra Leone. U kreeg hier les en werkte ook als handelaar. In 2011 besloot u om alleen terug te keren naar Guinee om uw familie te zoeken. Bij aankomst in Guinee ging u op zoek naar uw familie langs vaderskant. Wanneer u uw verwanten vond bleek echter dat zij u niet wilden accepteren als deel van de familie. Daarop besloot u om zich in Conakry te vestigen en u vond onderdak bij uw vriend (M.). (M.) bracht u in contact met zijn "Grand". U legde contact met deze man en begon voor hem te werken in Conakry.

Op 21 januari 2012 leerde u (M.B.C.), een meisje van Malinké-etnie kennen in een discotheek in Conakry. Na deze ontmoeting hielden jullie contact en er groeide een relatie. Vijf maanden nadat jullie elkaar hebben ontmoet maakte u uw wens kenbaar om met haar te huwen. Zij was akkoord maar diende een eventueel huwelijk eerst met haar ouders te bespreken. Haar moeder was meteen akkoord en steunde haar dochter. Haar vader, (F.C.), een kapitein in het leger van Guinee behorende tot de "rode baretten", verzette zich echter tegen het huwelijk omwille van uw Peul-origine.

Door het verzet van de vader werd duidelijk dat een huwelijk met (M.B.C.) onmogelijk zou zijn. U was teleurgesteld en vertelde (M.B.C.) dat u in dat geval jullie relatie niet meer verder wilde zetten. Zij overtuigde u echter om desalniettemin samen verder te gaan. Vanaf dat moment hadden jullie ook seksuele betrekkingen. 1 maand en twee weken na jullie eerste seksuele contact belde (M.B.C.) u met de boodschap dat zij niet ongesteld was. Samen gingen jullie naar het ziekenhuis in Ratoma en de dokter bevestigde dat uw vriendin anderhalve maand zwanger was. U vertelde (M.B.C.) dat u het kind wilde houden, (M.B.C.) zelf wilde echter een abortus omdat haar vader jullie beiden zou vermoorden indien hij zou te weten komen dat zij uw kind droeg. Jullie maakten ruzie en zij vertrok.

Later kwam (M.B.C.) bij u thuis en vroeg u om geld voor een abortus. U vertelde haar dat u omwille van uw religieuze overtuiging niet kon aanvaarden dat zij een abortus zou plegen en weigerde. Sindsdien hadden jullie geen contact meer. Een tijd later werd u gebeld door (D.), een vriendin van (M.B.C.), zij vertelde u dat zij met uw vriendin was meegegaan om abortus te plegen. Na de abortus kampte (M.B.C.) echter met buikpijn. De moeder van (M.B.C.) nam haar dochter mee naar de dokter en deze bevestigde dat uw vriendin een abortus had gepleegd toen zij drie maanden en twee weken zwanger was.

Op 25 november werd u door (D.) gebeld met de boodschap dat (M.B.C.) overleden was. U belde meteen naar uw Grand om over uw problemen te vertellen. Onmiddellijk na het telefoongesprek kwamen militairen naar uw huis. Zij arresteerden u en brachten u naar de gevangenis van Hamdallaye. Daar ontmoette u ook de vader van (M.B.C.) die u beschuldigde van de dood van zijn dochter.

Op 29 november 2012 kon u ontsnappen. Uw Grand, een welgesteld en invloedrijk man, had de commandant van de gevangenis 5 miljoen Guinese franc betaald om u buiten te laten smokkelen. Uw Grand liet u onderduiken in een huis van hem in de wijk Nongo. Op 22 december 2012 verliet u Guinee. Op 27 december 2012 vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relatie met (M.B.C.) en de daaruit voortvloeiende vervolging door haar vader, (F.C.).

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt in de eerste plaats ernstig ondermijnd door de flagrante verschillen tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw gehoor op het CGVS.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat uw "Grand", uw werkgever in Conakry, u heeft helpen ontsnappen uit de gevangenis van Hamdallaye, u heeft laten onderduiken, vervolgens een smokkelaar voor u heeft gezocht en deze heeft betaald om u naar België te brengen (Gehoor CGVS, p. 9-11, 25). Tijdens uw interview bij de DVZ verklaarde u echter dat het niet uw "Grand", maar uw oom was die u heeft helpen ontsnappen en uw vertrek naar België heeft betaald en geregeld (Vragenlijst CGVS, p.4; Verklaring DVZ, p. 7). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS werd gewezen op deze tegenstrijdigheid kwam u schijnbaar uit de lucht gevallen. "Mijn oom?!"... "Mijn oom mij heeft geholpen om te ontsnappen?" (Gehoor CGVS, p. 25). Vervolgens stelde u dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad verklaard heeft dat u werd geholpen door uw oom langs moederskant aangezien u geen familie had in Guinee en u uw "Grand" beschouwde als familie (Gehoor CGVS, p.25). Wanneer u werd gevraagd waarom u tijdens het gehoor bij het CGVS dan consequent over uw "Grand" hebt gesproken terwijl u diezelfde persoon bij DVZ aanduidde als oom, verklaarde u simpelweg: "Bij DVZ heb ik niet gedacht om het woord "grand" te gebruiken." (Gehoor CGVS, p. 25). Wanneer u opnieuw werd gevraagd waarom u er bij DVZ niet aan dacht om "Grand" te gebruiken terwijl u het tijdens het gehoor op het CGVS consequent over uw "Grand" had, verklaarde u letterlijk: "Waarom ik het woord oom heb gebruikt is omdat ik de eerste keer tegen jullie heb gezegd dat ik niemand van mijn familie ken. Dus als ik dat zeg en dan kom met het verhaal van oom dan ga ik mijn verhaal een beetje moeilijk maken. Daarom heb ik liever "Grand" gebruikt" (Gehoor CGVS, p. 26). Wanneer u er op werd gewezen dat bij de DVZ toch ook had verklaard geen familie te hebben en desalniettemin "oom" gebruikte zei u: "Bij de DVZ heb ik wel gezegd dat ik geholpen was om vrij te komen door mijn oom langs moederskant, maar ik wist zeker dat hij niet mijn oom was maar mijn grand, maar ik heb het zo gezegd. Maar hier, om mijn verhaal duidelijk te maken, heb ik gezegd dat ik door mijn "Grand" geholpen

werd om te ontsnappen" (Gehoor CGVS, p. 26). Uit uw verklaringen moet worden besloten dat u geen enkele valabele verklaring kan bieden voor de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Meer nog, u gaf zelf letterlijk aan dat u uw verhaal hebt aangepast om het geloofwaardiger te maken. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dergelijk cruciaal figuur in uw asielrelaas – de man die u heeft helpen ontsnappen uit de gevangenis en uw vlucht uit Guinee regelde en betaalde – ondergraaft in belangrijke mate de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast gaf u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook te kennen dat u op 29 november 2012 bent gearresteerd en opgesloten in de gevangenis van het politiekantoor van Hamdallaye (Vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u daarentegen te zijn gearresteerd op 25 november 2012, de dag van het overlijden van uw vriendin (M.B.C.) (Gehoor CGVS, p. 11, 22). Wanneer u hierop werd gewezen tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u resoluut dat u ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken steeds hebt verklaard op 25 november 2012 te zijn gearresteerd. (Gehoor CGVS, p. 22) U werd er op gewezen dat uw verklaringen bij de DVZ aan u zijn voorgelezen en u ze daarna ook voor akkoord hebt ondertekend. Daarop verklaarde u dat dit inderdaad het geval is maar dat u uw verklaring betreffende de datum dan niet goed begrepen had (Gehoor CGVS, p. 23). Gelet op het feit dat u bij het begin van uw gehoor op het CGVS aangaf dat uw interview bij DVZ "heel goed" verlopen is (Gehoor CGVS, p. 3), dat deze verklaring bij de DVZ aan u is voorgelezen en u deze ook hebt ondertekend, kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring als zou u dit niet goed begrepen hebben. Uw tegenstrijdige verklaringen over de datum van uw arrestatie, van groot belang in uw vervolgingsrelaas, trekken de geloofwaardigheid van uw arrestatie en daaropvolgende detentie in twijfel.

Uw verklaringen over uw vermeende relatie met (M.B.C.) zijn bovendien incoherent en weinig gedetailleerd.

Zo gaf u tijdens uw verklaring bij de DVZ aan geen partner of voorbije partner te hebben gehad (Verklaring DVZ, p. 5). Gezien het feit dat uw asielaanvraag gebaseerd is op de angst vervolgd te worden door de vader van uw overleden vriendin is het merkwaardig dat u bij de DVZ geen melding van haar hebt gemaakt. Ook in de familiesamenstelling die u meebracht naar uw gehoor bij het CGVS maakte u geen melding van (M.B.C.), wél van uw huidige vriendin Azabeta Suljevic (Familiesamenstelling, p. 2). Wanneer u hiernaar werd gevraagd verklaarde u dat men u enkel heeft gevraagd de gegevens van uw huidige vriendin te geven (Gehoor CGVS, p.6). Het feit dat u noch tijdens uw verklaring bij de DVZ, noch in de familiesamenstelling die u meebracht naar het gehoor op het CGVS, (M.B.C.) hebt aangegeven als partner mag toch op zijn minst merkwaardig heten aangezien zij dé centrale figuur is in uw asielrelaas.

Ook uw verklaringen tijdens uw interview op het CGVS over (M.B.C.) en jullie relatie waren incoherent en weinig gedetailleerd. Ondanks het feit dat u verklaarde dat jullie relatie een jaar heeft geduurd (Gehoor CGVS, p. 6) en u tijdens uw asielrelaas vaak erg precieze data kon geven over bijvoorbeeld de dag dat jullie elkaar leerden kennen of de dag waarop u te weten kwam dat zij zwanger was (Gehoor CGVS, p. 10) weet u bijvoorbeeld niet waar of wanneer (M.B.C.) precies geboren is (Gehoor CGVS, p. 6). Ondanks het feit dat zij regelmatig na school naar uw winkel kwam kan u ook niet vertellen welke vakken zij op school had (Gehoor CGVS, p. 18). Ook uw beschrijvingen van haar uiterlijk en dat van haar vader bleven erg summier (Gehoor CGVS, p. 14, 27).

Het is bovendien merkwaardig dat u enerzijds verklaarde dat het duidelijk was dat haar vader, volgens u een belangrijk en machtig militair, nooit zou toelaten dat zijn dochter een relatie zou hebben met een man van Peul-origine (Gehoor CGVS, p. 10, 19). Terwijl u anderzijds te kennen gaf dat (M.B.C.) na school naar uw winkel kwam, zij bij u thuis kwam, jullie samen uitgingen en "iedereen op de hoogte was van jullie relatie" (Gehoor CGVS, p. 15, 18). Het erg open en publieke karakter van jullie relatie strookt in geen geval met het feit dat u duidelijk op de hoogte was dat haar vader, uw actor van vervolging, dit in geen geval zou tolereren. Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat in het geval haar vader vragen zou stellen, (M.B.C.) hem zou vertellen dat u een gewone vriend was aangezien "hij haar vertrouwde en alles zou geloven" (Gehoor CGVS, p. 18). In acht genomen dat (M.B.C.) jullie huwelijksplannen eerst met haar vader had besproken en hij erg duidelijk te kennen had gegeven dat een huwelijk met een man van Peul-origine uitgesloten was, lijkt uw argument dat (M.B.C.) haar vader wel wat zou kunnen wijsmaken erg onwaarschijnlijk. Bovenvermelde tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van het problematische karakter van uw relatie met (M.B.C.).

Ook over het gevoelsmatige aspect van uw relatie legde u erg tegenstrijdige verklaringen af. U gaf te kennen dat u erg veel van haar hield en deze liefde wederzijds was (Gehoor CGVS, p. 14, 15). Ondanks het feit dat duidelijk was dat jullie nooit zouden kunnen trouwen zette u, omwille van deze sterke liefde, toch de relatie verder (Gehoor CGVS, p. 10). Anderzijds verklaarde u, gevraagd wat u zo aansprak in (M.B.C.): "Liefde in Afrika is niet zoals hier. In Afrika kan je een vrouw ontmoeten, kan je tegen haar zeggen dat je van haar houdt, zij kan ook zeggen dat zij van jou houdt, zij hoeft niet te weten dat wat je zegt eerlijk is of niet eerlijk is". Gevraagd om verduidelijking voegde u er aan toe: "Zo is de

situatie. Er is geen echte liefde in Afrika” (Gehoor CGVS, p. 17). Wanneer u verder in het interview gevraagd werd hoe u jullie gezamenlijke toekomst zag na de afwijzing door haar vader, stelde u dat u geen toekomst zag en dat wat u betrof de relatie elke dag zou kunnen stopgezet worden. Zij zou ook elke dag, zonder probleem, met een andere man kunnen gaan (Gehoor CGVS, p. 19). Het feit dat u het sterke, liefdevolle karakter van uw relatie aanhaalde om te verklaren waarom jullie samen verder gingen ondanks het verzet van haar vader, strookt niet met uw latere verklaringen over de aard van jullie relatie. In die zin ondergraven deze strijdige verklaringen ook de geloofwaardigheid van uw relatie met (M.B.C.).

Wanneer u werd gevraagd naar een anekdote, iets wat u samen met (M.B.C.) hebt gedaan of meegemaakt, slaagde u er ook niet in om te antwoorden. Wanneer de vraag u een eerste keer werd gesteld antwoordde u dat u enkel over de liefde sprak. Toen diezelfde vraag u opnieuw werd gesteld beperkte u zich er toe te vertellen dat jullie samen naar de disco of het restaurant gingen, jullie elkaar vertrouwden, maar niet veel praatten (Gehoor CGVS, p. 18). Het feit dat u ondanks een relatie van bijna een jaar, waarin jullie elkaar naar eigen zeggen erg regelmatig zagen en vaak samen weggingen, geen enkele anekdote of verhaal kan vertellen over jullie beiden trekt de geloofwaardigheid van uw relatie met (M.B.C.) verder in twijfel.

Ook over uw arrestatie en detentie legde u incoherente en weinig waarschijnlijke verklaringen af.

Over (D.) vertelde u dat zij een gemeenschappelijke vriendin was van jullie beiden en dat uiterekend zij u op de hoogte hield van (M.B.C.)'s situatie nadat die laatste geen contact meer met u wilde (Gehoor CGVS, p. 11, 22-23). U vertelde bovendien dat (D.) u ook heeft bezocht in de gevangenis en zij uw “Grand” op de hoogte bracht van uw arrestatie, wat u uiteindelijk toeliet te ontsnappen (Gehoor CGVS, p. 24). Dit strookt echter in geen geval met uw verklaring dat de militairen konden weten waar u woonde doordat (D.) hen uw huis had aangewezen (Gehoor CGVS, p. 23). U verklaarde verder: “jullie moeten weten dat (D.) mij niet gaat steunen, zij gaat gewoon de familie van haar vrienden steunen” (Gehoor CGVS, p. 23). Wanneer u werd gewezen op het strijdige karakter van uw verklaringen over de rol van (D.) stelde u dat dit een strategie was van haar, uit angst dat u (M.B.C.)'s ouders zou vertellen dat zij met haar dochter was meegegaan voor de abortus, hielp (D.) enerzijds u en anderzijds de familie van (M.B.C.) (Gehoor CGVS, p. 24). Aan uw verklaring als zou (D.) u aan de militairen verraden hebben om haar eigen hachje te redden kan echter weinig geloof gehecht worden. Op geen enkele wijze blijft immers hoe uw arrestatie er voor zou kunnen zorgen dat (D.)'s rol in de abortus geheim zou kunnen blijven, integendeel. De ouders van (M.B.C.) zouden immers aan (D.) te kennen hebben gegeven dat zij u wilden vinden zodat zij met u konden praten (Gehoor CGVS, p. 23), wat het risico dat u hen zou vertellen over (D.)'s rol in de abortus enkel maar zou vergroten. Uw tegenstrijdige verklaringen over (D.)'s rol in uw arrestatie ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas aangezien zij, volgens uw verklaringen, een cruciale schakel was tussen uzelf en uw vervolgers.

U gaf bovendien ook te kennen officieel in beschuldiging te zijn gesteld van de dood van (M.B.C.) (Gehoor CGVS, p. 26). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat er in regel geen juridische gevolgen zijn in Guinee voor een man die zijn vriendin zwanger maakt, ook niet in het geval van een abortus waarbij de vriendin overlijdt (Zie map landeninformatie: SRB “Guinee: Les Enceinteurs”). Het feit dat uw persoonlijke verklaringen niet overeenkomen met de algemene informatie waarover het CGVS beschikt ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas. Ook over uw ontsnapping legde u erg tegenstrijdige verklaringen af. Zoals eerder aangegeven stelde u bij de DVZ door uw oom geholpen te zijn terwijl u tijdens het gehoor CGVS aangaf dat het niet uw oom, maar uw “Grand” was die u hielp ontsnappen (Gehoor CGVS, p. 9-11, 25; Vragenlijst CGVS, p. 4). Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden over een cruciaal figuur in uw asielrelaas hebben een sterke negatieve impact op de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U legde geen enkel materieel bewijs neer om uw identiteit of vluchtrelaas te staven en kon geen valabele verschoningsgrond aanbrengen voor het ontbreken hiervan.

Wanneer u tijdens uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd of u in Guinee in het bezit was van een identiteitskaart, rijbewijs of paspoort verklaarde u dat dit niet het geval was. U zei nooit een identiteitskaart te hebben gehad aangezien u niet in het ziekenhuis bent geboren en er nooit een hebt aangevraagd (Gehoor CGVS, p. 7-8). Dit is echter strijdig met uw verklaring bij de DVZ waar u aangaf wel degelijk een Guinese identiteitskaart in uw bezit te hebben gehad, maar dat deze in Guinee zou zijn achtergebleven (Verklaring DVZ, p. 6). Wanneer u hierop werd gewezen stelde u dat men u bij de DVZ enkel naar uw paspoort heeft gevraagd. Er werd opgemerkt dat u desalniettemin letterlijk heeft verklaard een identiteitskaart te hebben gehad in Guinee (Gehoor CGVS, p. 8). Hier reageerde u op door te zeggen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard een “ID card” te hebben gehad, maar dat de tolk u tijdens het gehoor bij het CGVS vroeg naar een “carte d'identité” en u dit daarom niet kon begrijpen (Gehoor CGVS, p. 8). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat u zegt niet te weten dat een “ID card” hetzelfde is als een “carte d'identité”, te meer aangezien een identiteitskaart in Guinee,

waar de officiële landstaal Frans is, ook bekend staat als een “carte d’identité” en dit ook zo op de identiteitskaart zelf is aangeduid. Aan de voorgehouden woordverwarring kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden.

Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u, ondanks het feit dat u al meer dan een jaar in België verblijft, geen enkele poging hebt ondernomen om documenten te verkrijgen die uw identiteit of vluchtrelaas kunnen ondersteunen stelde u dat het volgens u niet meer belangrijk is om documenten uit Guinee te hebben aangezien u niet van plan bent om terug te keren (Gehoor CGVS, p. 8). Wanneer u er op werd gewezen dat u doorheen uw asielprocedure nochtans nadrukkelijk bent geweest op het belang van documenten om uw identiteit en asielrelaas te ondersteunen zei u zich dit niet te kunnen herinneren (Gehoor CGVS, p. 8).

Ook van het feit dat u officieel in beschuldiging zou zijn gesteld voor de dood van (M.B.C.) legt u geen bewijs neer.

In het kader van uw asielprocedure mag van u verwacht worden dat u al het mogelijke doet om materiële bewijsstukken aan te brengen die uw identiteit en/of vluchtrelaas kunnen ondersteunen. Op basis van uw verklaringen moet ik besluiten dat u geen enkele poging hebt ondernomen om hier aan te voldoen.

Gezien de flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS over cruciale elementen in uw asielrelaas zoals de persoon die u heeft helpen ontsnappen en de datum waarop u bent gearresteerd, de oppervlakkige en inconsistente verklaringen over uw vermeende relatie met (M.B.C.), de incoherente en weinig waarschijnlijke verklaringen over uw arrestatie en detentie en het feit dat u, zonder enige verschoningsgrond, geen enkel materieel bewijs aandraagt om uw identiteit of vervolgingsrelaas te ondersteunen moet ik besluiten dat u er niet bent in geslaagd om aannemelijk te maken dat u omwille van het overlijden van (M.B.C.) ten gevolge van een abortus bent vervolgd door haar vader, een machtig militair, en op 25 november 2012 bent gearresteerd en officieel beschuldigd van de dood van uw vriendin.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus “Guinee: veiligheidssituatie”, oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsverplichting*”.

Volgens verzoeker maken de door hem aangebrachte en door verweerder niet weerlegde gegevens gewag van gevaren die zijn ingegeven op basis van het feit dat hij behoort tot een andere etnie en dat bepaalde personen die het slecht menen, zoals de vader van zijn gewezen vriendin, nog steeds macht hebben en dat hun gedragingen niet worden beperkt of bestraft. De wapens spelen nog steeds een grote rol. Politieke en militaire macht gaan hand in hand en kunnen niet weggecijferd worden. Daarvan is verzoeker slachtoffer geworden. Verweerder onderkent deze problematiek niet en gaat ervan uit dat de situatie in Guinee plots is gewijzigd.

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Er moet rekening gehouden worden met verzoekers persoonlijkheid en intellectuele bagage. Ten onrechte houdt verweerder het op incoherente verklaringen. Men kan niet verwachten dat verzoeker verkeerde antwoorden geeft of informatie die niet correct is. Een voorbeeld is dat hij (M.B.C.) niet heeft vermeld in de familiesamenstelling die hij meebracht naar het gehoor. Hij had op dat ogenblik echter een relatie met een vrouw met wie hij ook samenwoont en die op dat ogenblik bijna acht maanden zwanger is. Verzoeker vraagt zich af waarom hij dan nog een vroegere vriendin, hoe belangrijk die ook geweest is, maar die reeds meer dan een jaar overleden is, zou moeten vermelden in de familiesamenstelling en van zijn huidige vriendin geen gewag maken.

2.1.3. In wat zich aandient als een derde middel stelt verzoeker dat verweerder de subsidiaire beschermingsstatus afwijst zonder enige duidelijke motivering. Verweerder had een afzonderlijk onderzoek dienen te voeren en verzoeker hierover horen. Verzoeker heeft nooit enige specifieke argumentatie naar voren kunnen brengen. “*Hier stelt zich dan ook het problemen van de rechten van verdediging en het principe van behoorlijk bestuur*”. Verzoekers leven liep gevaar in Guinee en niemand kan hem bescherming bieden.

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoekers stelling dat politieke en militaire macht hand in hand gaan en niet weggecijferd kunnen worden, is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Deze stelling is ook algemeen en verzoeker duidt niet *in concreto* aan waar of wanneer de bestreden beslissing geen of te weinig rekening zou hebben gehouden met de politieke en militaire situatie in Guinee, zodat aan deze stelling geen gevolg kan gegeven worden.

Waar verzoeker stelt dat rekening moet worden gehouden met zijn "*persoonlijkheid en intellectuele bagage*", dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker niet *in concreto* aanduidt waar of op welke wijze de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met zijn intellectuele capaciteiten. De louter algemene stelling dat rekening moet worden gehouden met zijn intellectuele mogelijkheden is niet afdoende om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Bovendien brengt verzoeker geen medisch of psychologisch attest bij waaruit blijkt dat zijn intellectuele capaciteiten dermate zijn dat hij niet op een normale wijze een gehoor kan afleggen of zich bepaalde feiten niet correct zou kunnen herinneren. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze is geschied. Verzoeker maakte hiervan evenmin melding tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, administratief dossier, stuk 3).

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) verzoeker flagrant verschillende verklaringen aflegde op de DVZ en op het CGVS over de man die hem hielp ontsnappen uit de gevangenis en zijn vlucht uit Guinee regelde en betaalde, alsook over de datum van zijn arrestatie, (ii) verzoekers verklaringen over zijn vermeende relatie met (M.B.C.) incoherent en weinig gedetailleerd zijn, zodat er geen geloof aan gehecht kan worden, (iii) verzoeker incoherente en weinig waarschijnlijke verklaringen aflegde over zijn arrestatie en detentie, en (iv) verzoeker geen enkel materieel bewijs om zijn identiteit of vluchtrelaas te staven, neerlegde. Gelet op het voorgaande komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker verder aanvoert dat verweerder ten onrechte uit het ontbreken van de naam van zijn vroegere vriendin (M.B.C.) in de door hem naar het gehoor meegebrachte familiesamenstelling afleidt dat het merkwaardig is dat hij deze naam niet vermeldde, hoewel zij een centrale figuur is in zijn asielrelaas, dient opgemerkt dat verzoeker evenmin de naam van (M.B.C.) vermeldde in de vragenlijst van het CGVS en de verklaring die hij invulde op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) (administratief dossier, stuk 9). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd

overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de naam van zijn vroegere vrienden, (M.B.C.), hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet hij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met zijn autoriteiten of medeburgers.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS